

Rugulopterix okamurae

Synonyma: *Dilophus okamurae*

Anglické jméno: -

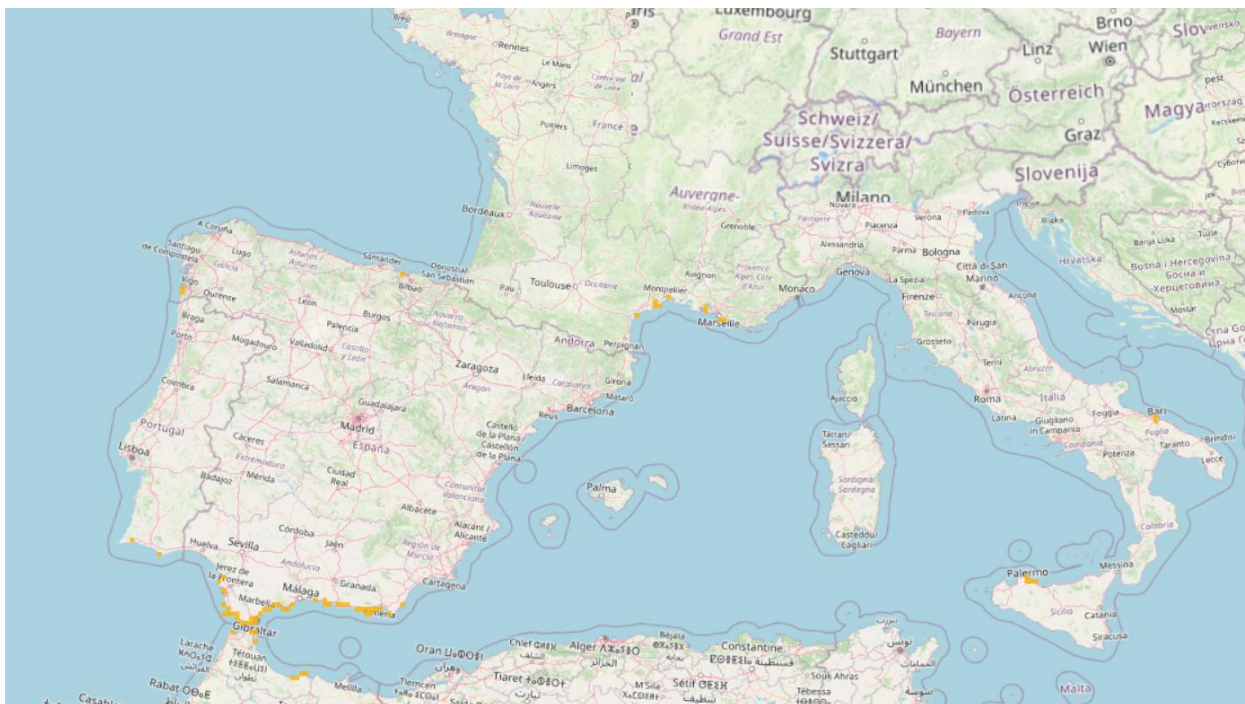
Čeleď: *Dictyotaceae*

Obr. 1. *Rugulopterix okamurae*. Foto: Sandrine Ruitton.

Původ: Pochází z oblasti Tichého oceánu, vyskytuje se podél pobřeží mírného a subtropického pásma Japonska, Číny, Koreje, Tchajwanu a Filipín.

Sekundární rozšíření: Zaznamenána v Mexickém zálivu. Z Evropy první hlášení v roce 2002 v laguně Thau na jižním pobřeží Francie. O 11 let později se již nacházela ve Středozemním moři u obce Agde nedaleko laguny Thau. V roce 2015 se objevila u Gibraltaru a jižního pobřeží Španělska, postupně přibývalo nálezů na východním pobřeží Španělska a jižní Francie. První nález v Itálii v roce 2023 (Palermo, Sicílie). V Atlantickém oceánu hlášeny nálezy z Azor, Madeiry, Kanárských ostrovů a jižního pobřeží Portugalska.

Obr. 2 *Rugulopterix okamurae* v Evropě (<https://easin.jrc.ec.europa.eu/spexplorer/map/>)

Rozšíření v ČR: Není přítomna.

Cesty zavlečení: Do laguny Thau ve Francii zavlečena náhodně na farmu ústřic velkých. Další možnou cestou šíření je balastní voda z lodí, tento druh může přežít až tři týdny ve tmě. Úlomky řas se mohou také šířit mořskými proudy, či uchycené na lodích.

Popis: Jde o hnědou řasu s větevnatou stélkou, nejčastěji dorůstající délky 10 – 20 centimetrů. Pomocí rhizoidů (kořínkovitých struktur) se přichytává k pevnému podkladu. V introdukovaných oblastech je tento druh obvykle přítomen po celý rok jako sporofyt a udržuje a zakládá nové populace zejména prostřednictvím fragmentace či vegetativních propagulí. Z každé propagule může vzniknout nový jedinec.

V její domovině největší početnost této řasy najdeme v hloubce 0,5 – 5 metrů. Vyskytuje se celoročně, s maximem během léta. Ve Středomoří osidluje zejména skalnatá pobřeží v hloubkách 0 - 40 m, přičemž nejvyšší pokrytí bylo pozorováno mezi 10 a 20 metry pod hladinou.

Obr. 3 Porost řasy u španělského Alicante.
Foto: Fabio Blanco-Murillo

Obr. 4 Detail stélky.
Foto: Yolanda Fernández-Torquemada

Možnosti záměny: V Evropě dochází k záměnám s domácími druhy hnědých řas rodu *Dictyota*, zejména *D. dichotoma*. Drobné morfologické rozdíly jsou v úhlech větvení horní části stélky a různě silných okrajů ve vrcholové části. Vzhledem k tvarové variabilitě řas vyžaduje determinace specialistu. Přesné rozlišení je možné pomocí chemické analýzy, konkrétně porovnání druhů a zastoupení mastných kyselin v daných druzích.

Obr. 5 Porost *Dictyota dichotoma*.
Foto: Ignacio Bárbara.

Obr. 6 *Dictyota dichotoma* detail.
Foto: Ignacio Bárbara.

Riziko: Mimořádně konkurenceschopná, má značnou kolonizační schopnost. V místě výskytu tvoří monodominantní porosty (porůstá 80 – 100% podkladu), což vede k silnému potlačování původní bioty a celkové změně struktury společenstev. Negativní vliv má velké množství biomasy řas na rybolov či rekreační aktivity.

Likvidace: Vzhledem k obrovské schopnosti se šířit jsou pokusy o eradikaci etablované populace prakticky nemožné. V místě lze částečně druh likvidovat prostým mechanickým odstraněním, což má spíše dočasný charakter. Nejúčinnějším způsobem zmírnění dopadů je proto zabránit jeho zavlečení, zejména přes balastní vodu lodí a vybavení pro farmové chovy měkkýšů, případně rybářská vybavení. Ve Středomoří bývá také problémem záměna za domácí druh hnědé řasy *Dictyota dichotoma* v rané fázi invaze této řasy.

Zdroje:

Bellissimo G., Altamirano M., Muñoz A.R., De la Rosa J., Hung T.H., Rizzuto G., Vizzini S., Tomasello A. 2024. The invasive brown seaweed *Rugulopteryx okamurae* continues to expand: first record in Italy. *BioInvasions Records* 13(2): 385 – 401.

Hwang I.K., Lee W.J., Kim H.S., DeClerck O. 2009. Taxonomic reappraisal of *Dilophus okamurae* from the western Pacific Ocean. *Phycologia* 48: 1–12.

Marletta G., Lombardo A., Serio D. 2024. First Record of the Invasive Alien Species *Rugulopteryx okamurae* (Phaeophyceae, Dictyotales) along the Eastern Coast of Sicily (Italy, Mediterranean Sea): Is It Ready to Expand into the Ionian Sea? *Diversity* 16, 424.

Ruitton, S., Blanfuné, A., Boudouresque, C.-F., Guillemain, D., Michotey, V., Roblet, S., Thibault, D., Thibaut, T., Verlaque, M. 2021. Rapid Spread of the Invasive Brown Alga *Rugulopteryx okamurae* in a National Park in Provence. *Water* 13 (16). – i Obr. 1

Obr. 3, Obr. 4: <https://web.ua.es/en/actualidad-universitaria/2023/may2023/8-12/ua-researchers-detect-asian-invasive-algae-species-rugulopteryx-okamurae-on-the-alicante-coastline.html>

Obr. 5, Obr. 6: <https://www.marinespecies.org/aphia.php?p=taxdetails&id=145367>

Citace: Görner T. 2026. *Rugulopterix okamurae*, informační karta, AOPK ČR, Dostupné na: <https://invaznidruhy.aopk.gov.cz/invazni-druhy-z-unijniho-seznamu>